

عنوان مقاله:

تبیین جایگاه ایوان در اجتماعپذیری مساجد جامع چهارایوانی سلجوقی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری- شهر: "از معماری زیست مبنا تا آرمانشهر" (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فاطمه هدایتی - دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

جمال الدین سهیلی - دانشیار، گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

کمال رهبری منش - استادیار، گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

مساجد جامع نیز در طول ادوار مختلف، با کارکرد دینی-اجتماعی خود، نمونه ای موفق از مکانهای عمومی هستند که همواره سهم ویژه ای در تامین فعالیت های جمعی بر عهده داشته اند. به عبارتی، اجتماع پذیری یکی از ویژگی های مهم این مساجد است. این پژوهش با هدف شناخت و تبیین رابطه ویژگی های فضایی و کالبدی ایوان و اجتماع پذیری در مساجد جامع چهارایوانی سلجوقی شکل گرفته و سوال اصلی تحقیق اینست که ویژگی های فضایی و کالبدی ایوان های مساجد جامع سلجوقی چه جایگاهی در اجتماع پذیری این مساجد دارند؟ پژوهش حاضر جزو پژوهش های توصیفی و تفسیری به صورت ترکیبی است و لذا به دو روش کمی و کیفی اجرا شده است. اجتماع پذیری با کیفیت یکپارچگی فضایی و با ابزار نحوی اتصال و هم-پیوندی مورد ارزیابی قرار گرفته و جایگاه ایوان ها در اجتماع پذیری مساجد جامع چهارایوانی بررسی و تبیین شد. نتایج پژوهش حاکی از تاثیر ویژگی های کالبدی و فضایی ایوان ها بر یکپارچگی فضایی و در نتیجه اجتماعپذیری این مساجد است.

کلمات کلیدی:

مساجد جامع سلجوقی، اجتماعپذیری، یکپارچگی فضایی، نحو فضا، ایوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1897683>

